

SỐ 119

PHẬT NÓI KINH ƯƠNG-QUẬT-MAN

Hán dịch: Đời Tây Tấn, Sa-môn Pháp Cự.

Nghe như vậy:

Một thời Đức Thế Tôn ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Đúng thời, có nhiều Tỳ-kheo đắp y mang bát vào thành Xá-vệ khát thực. Khi họ đang khát thực, nghe ngoài cửa cung vua Ba-tư-nặc, có nhiều người dân dất dứu nhau kêu khóc om sòm với lời lẽ: “Trong đất nước này hiện có đại ác tặc tên Ương-quật-man, giết hại dân chúng một cách tàn bạo không thương xót. Đời sống trong làng xóm không được an ninh, thành phố cũng vậy, nhân dân cũng vậy. Hấn giết hại người dân chặt mỗi người một ngón tay để làm tràng hoa, nên có tên là Ương-quật-man. Chúng tôi cầu mong nhà vua trừng trị người ấy”.

Các Tỳ-kheo, sau khi khát thực từ thành Xá-vệ về, thọ trai xong, thu xếp y bát, rửa tay chân, vắt tọa cụ trên vai, đến gặp Thế Tôn, đem đầu mặt lạy sát chân Ngài, rồi ngồi qua một bên, bạch Thế Tôn:

–Tỳ-kheo chúng con, đến thời, đắp y mang bát vào thành Xá-vệ khát thực, nghe ngoài cửa cung vua Câu-bà-la có nhiều người dân dất dứu nhau khóc lóc, nói rằng: “Trong đất nước này, có tên giặc lớn tên Ương-quật-man giết hại nhân dân, chặt mỗi người một ngón tay để làm tràng hoa, nên có tên là Ương-quật-man”. Xin vua hàng phục hấn.

Sau khi nghe các Tỳ-kheo nói, Thế Tôn liền đứng dậy đi đến chỗ Chỉ Man. Trên đường đến nơi, Thế Tôn gặp những người gánh cỏ, vác củi, cày ruộng, họ nói với Ngài:

www.daitangkinh.org

–Sa-môn đừng đi theo lối này. Vì sao? Trong đường ấy, có Ương-quật-man giết hại nhân dân, không có tâm Từ với chúng sanh, thành phố, làng xóm đều bị nó làm hại. Nó giết người chặt ngón tay làm tràng hoa, nó sẽ gây hại Thế Tôn. Những Sa-môn, thường dân theo đường này, phải đi từng đoàn mười người mới qua, hoặc hai mươi người, hoặc ba mươi người, hoặc bốn mươi người, hoặc năm mươi người, hoặc trăm người, ngàn người mới đi qua, nhưng vẫn bị Ương-quật-man giết theo ý muốn.

Thế Tôn vẫn tiếp tục đi, không đổi ý.

Ương-quật-man thấy Thế Tôn đến liền suy nghĩ: “Những người dân muốn đi qua đường này phải tập hợp từ mười người cho đến ngàn người mới đi qua, vẫn bị ta giết theo ý muốn. Nhưng Sa-môn này đến đây chỉ một mình không có bạn, ta sẽ giết ông ta”.

Ương-quật-man liền rút kiếm bên hông, chạy đến chỗ Thế Tôn.

Thế Tôn thấy Ương-quật-man đi đến liền quay ngược lại. Ương-quật chạy hết sức mình đuổi theo, nhưng không đuổi kịp, bèn suy nghĩ: “Ta chạy đuổi kịp cả voi, ngựa và xe, kể cả bò đừ và người. Sa-môn này đi không nhanh, nhưng ta tận lực mà vẫn không đuổi theo kịp”.

Ương-quật-man nói với Thế Tôn:

–Đứng lại! Đứng lại! Sa-môn.

Thế Tôn nói:

–Ta đứng lại đã lâu, nhưng người không đứng lại!

Ương-quật-man nói kệ:

*Sa-môn đi, nói đứng
Lại bảo ta không dừng
Sa-môn nói nghĩa này
Ông đứng, ta không đứng?*

Thế Tôn nói với Ương-quật-man:

–Người hãy lắng nghe Ta nói về ý nghĩa Ta đứng, người không đứng.

Thế Tôn nói kệ:

*Thế Tôn thường đứng lại
Tất cả nhờ ân Ngài
Người có tâm sát hại
Và hành động tàn ác.*

Ương-quật-man suy nghĩ: “Phải chăng ta đang làm điều ác?”

Ương-quật-man nói kệ:

*Sa-môn nói kệ này
Tâm Từ con phát sanh
Con liền vứt bỏ kiếm
Quy lạy quy y Phật
Đầu mặt sát chân Ngài
Cầu xin làm Sa-môn
Phật dạy: Này Tỳ-kheo
Liền thọ Cụ túc giới.*

Theo thường pháp của chư Phật, Thế Tôn nói:

–Khéo đến đây, này Tỳ-kheo!

Râu tóc của Ương-quật-man tức thì tự rụng như được cạo sau bảy ngày. Vị ấy mặc ca-sa mềm đẹp, nếu vị ấy mặc áo bằng vải thì cũng biến thành ca-sa.

Thế Tôn dạy:

–Tỳ-kheo, đến đây! Hãy tu tập phạm hạnh trong giáo pháp của Ta, không còn tâm kiêu mạn thì đoạn tận nguồn gốc khổ.

Khi ấy râu tóc Ương-quật-man tự rụng, thân mặc ca-sa theo sau Thế Tôn. Thế Tôn dẫn Ương-quật-man từ vườn Xà-lê về đến Kỳ-hoàn đưa vào chỗ ngồi.

Bấy giờ Ương-quật-man được các Tỳ-kheo Tôn trưởng dạy bảo uy nghi lễ tiết. Sau khi được dạy bảo như vậy, nhờ đó vị Tộc tánh tử ấy có lòng tin kiên cố xuất gia học đạo, tu tập phạm hạnh vô thượng, đoạn tận sanh tử, phạm hạnh đã lập, việc làm đã xong, không còn thọ vào thai mẹ nữa. Lúc ấy Tôn giả Ương-quật-man đã chứng quả A-la-hán.

Tôn giả Ương-quật-man tu tập ở nơi thanh vắng, thường hành khất thực không phân biệt nhà nào cả, mặc y năm mảnh của người vứt bỏ.

Khi đó vua Ba-tư-nặc tập hợp bốn loại binh đi ra ngoài thành Xá-vệ, muốn đến chỗ kẻ giết người Ương-quật-man, nhà vua suy nghĩ: “Ta nên đến gặp Thế Tôn trước, đem sự việc này trình bày với Ngài và sẽ phụng hành theo lời dạy của Ngài”.

Nhà vua đến Kỳ-hoàn, đi bộ vào chỗ Thế Tôn. Thông thường vua Sát-lợi có năm thứ tiêu biểu cho uy quyền của mình; đó là lông, mào, phất cán đỏ, kiếm và giày quý. Nhà vua đều bỏ ra hết, đầu mặt lạy sát chân Phật rồi ngồi qua một bên.

Sau khi nhà vua an tọa, Đức Phật hỏi:

–Vì sao Đại vương thống lĩnh bốn bộ binh, y phục bụi bặm, đến đây gặp Ta?

Vua Ba-tư-nặc bạch Phật:

–Tại thành Xá-vệ này, có gã giặc dữ tên là Ương-quật-man sát hại nhân dân, không có tâm Từ. Thành phố làng xóm đều sợ tai họa ấy nên nhân dân ly tán. Tên này giết người chặt lấy ngón tay kết làm vòng hoa. Con muốn đến đó để trừ diệt hắn.

Thế Tôn nói:

–Nếu hiện nay Đại vương thấy Ương-quật-man cạo bỏ râu tóc, mặc ba pháp y vì lòng tin kiên cố, xuất gia học đạo thì ngài có muốn bắt giữ không?

Nhà vua đáp:

–Giữ làm gì! Con sẽ chào hỏi lễ kính, phục vụ cúng dường, không còn tâm làm hại nữa. Nhưng thưa Thế Tôn, kẻ bạo ác ấy không có tâm Từ đối với chúng sanh, làm sao tu tập hạnh Sa-môn được?

Khi ấy, cách Thế Tôn không xa, Tôn giả Ương-quật-man đang ngồi kiết già, chánh tâm chánh ý đặt niệm ở trước.

Thế Tôn đưa tay phải chỉ vào Ương-quật-man, nói:

–Đại vương, đây là tên giặc Ương-quật-man.

Vua Ba-tư-nặc vừa thấy Ương-quật-man liền giật mình kinh sợ, dựng cả tóc gáy.

Thế Tôn bảo vua Ba-tư-nặc:

–Đại vương, đừng sợ hãi. Ngài cứ tự nhiên đến gặp và vị ấy sẽ nói chuyện với Đại vương.

Vua Ba-tư-nặc đến chỗ Ương-quật-man, đầu mặt lạy sát chân Tôn giả rồi đứng qua một bên, thưa:

–Tôn giả Ương-quật-man, nay ngài tên gì?

Tôn giả đáp:

–Đại vương, tôi tên Già-cù, mẹ tên Mạn-đa-da-ni.

Vua thưa:

–Ngài đã tinh tấn hoàn toàn, con xin suốt đời cúng dường Tôn giả Già-cù y phục, thực phẩm, thuốc trị bệnh, giường ngọa cụ, không tiếc gì cả, thường ủng hộ đúng pháp.

Sau khi đánh lễ, đi quanh Tôn giả ba vòng, nhà vua đến chỗ Thế Tôn, lạy sát chân Ngài rồi ngồi qua một bên, bạch Thế Tôn:

–Thế Tôn, Ngài đã hàng phục kẻ không thể hàng phục, Như Lai đã hàng phục kẻ cương cường không bằng dao gậy. Con có nhiều việc phải làm, muốn trở về nước.

Thế Tôn bảo:

–Nay đã đúng lúc, xin ngài tùy ý.

Vua Ba-tư-nặc đứng dậy, đầu mặt lạy sát chân Phật, đi quanh ba vòng rồi từ giả.

Hôm ấy Ương-quật-man mặc y, mang bát vào thành Xá-vệ khát thực. Trong khi đang khát thực, Tôn giả thấy một phụ nữ đang có thai, đã đến kỳ nhưng không sanh được.

Thấy vậy, Tôn giả suy nghĩ: “Chúng sanh này thật là khổ não!”.

Sau khi vào thành Xá-vệ khát thực, thọ trai xong, Ương-quật-man thu xếp y bát, rửa tay chân, vắt tọạ cụ trên vai đi đến chỗ Thế Tôn, lạy sát chân Ngài rồi ngồi qua một bên, thưa:

–Vừa rồi, con mặc y, mang bát vào thành Xá-vệ khát thực, khi khát thực, thấy một phụ nữ mang thai sắp sanh, nhưng không sanh được. Thấy vậy, con suy nghĩ: “Chúng sanh này thật là khổ não!”.

Thế Tôn dạy:

–Này Chỉ Man, thầy hãy đến gặp người phụ nữ ấy và bảo bà ta rằng: “Theo lời dạy các bậc Thánh, tôi từ khi được sanh vào dòng Thánh đến nay không cố ý sát hại sanh mạng chúng sanh. Với lời thành thật như thế, làm cho người phụ nữ ấy được sanh an ổn”.

Chỉ Man bạch Thế Tôn:

–Việc này không đúng với con, vậy con có nói dối không? Vì sao? Chính thân này, con đã giết hại hàng bao nhiêu là chúng sanh.

Thế Tôn dạy:

–Khi ấy thầy còn ở thế tục, nay sống đời bậc Thánh, không giống như xưa. Này Chỉ Man, thầy hãy vào thành Xá-vệ, đến nơi

đường đi, tuyên lệnh: “Chư Hiền phải giữ gìn năm việc. Những gì là năm? Không sát sanh, không trộm cướp, không tà dâm, không vọng ngữ, không uống rượu. Vì sao? Quả báo của sát sanh là gây hại bằng dao thì nhận quả báo bằng dao. Quả báo của trộm cướp là tăng thêm nghèo khổ. Quả báo của gian dâm vợ người là tăng thêm gian tà. Quả báo vọng ngữ là sanh vào loài miệng bị hôi hám. Quả báo uống rượu là tăng thêm cuồng loạn”. Thầy hãy đến nơi người phụ nữ ấy bảo rằng: “Tôi từ khi sanh vào dòng Thánh đến nay, chưa từng nghĩ đến việc sát hại chúng sanh, với lời chân thật này sẽ làm cho người phụ nữ kia sanh sản được an ổn”.

–Xin vâng! Thế Tôn!

Đến giờ, Chỉ Man đắp y mang bát, vào thành Xá-vệ khát thực, ngay trên đường lớn, tuyên bố: “Chư Hiền nên giữ gìn năm giới...”.

Tôn giả đến gặp người phụ nữ ấy bảo:

–Tôi từ khi sanh vào dòng Thánh đến nay không tự ý sát hại một mạng người nào, với lời chân thật này làm cho bà sanh sản được an toàn.

Tôn giả nói vừa xong, phụ nữ ấy liền sanh sản an ổn.

Sau khi thọ trai, Chỉ Man muốn ra khỏi thành Vương xá, có một người dùng đá ném vào Tôn giả, có người dùng gậy đánh, lại có người dùng dao chém làm cho Chỉ Man bị vỡ đầu, thân chảy máu. Tôn giả ra khỏi thành, về gặp Thế Tôn.

Thế Tôn trông thấy Chỉ Man đến với đầu và thân thể bị thương, máu loang bản cả Tăng-già-lê, nên bảo:

–Thầy hãy kham nhẫn chớ sanh ý ác. Quả báo do hành động của thầy phải bị đọa đến trăm ngàn vô số kiếp trong địa ngục, nay chỉ chịu quả báo này thật không đáng kể.

Chỉ Man bạch Phật:

–Đúng vậy! Thế Tôn. Đúng vậy! Như Lai.

Khi ấy Chỉ Man với tâm ý hoan hỷ, ở ngay trước Phật, nói kệ:

*Con nhẫn thật kiên cố
Tâm không bị thay đổi
Nay con nghe chánh pháp
Nên không lười, kiêu mạn*

*Nghe pháp thêm vững chắc
Tận tín Phật, Pháp, Tăng
Thân cận thiện tri thức
Phân biệt rõ các pháp
Con từng là ác tặc
Tên gọi Ương-quật-man
Vì bị chìm trong nước
Nay nương tựa Chánh giác
Tự quy y Tam bảo
Với pháp phân biệt pháp
Đã chứng ba đạt trí
Chứng đắc đến giác ngộ
Xưa hành động phóng dật
Giết hại mạng chúng sanh
Nay chứng chân thật rồi
Không còn sát hại người
Thân, miệng và tâm ý
Hoàn toàn không gây hại
Dù có mang tên Giết
Cũng không bị oán hận.
Tỳ-kheo trẻ tuổi nào
Thành tựu pháp luật Phật
Họ chiếu sáng thế gian
Như trăng thoát mây che,
Trước hành động dâm dật
Sau hối cải không làm
Họ chiếu sáng thế gian
Như trăng thoát mây che,
Như lợi theo dòng nước
Như luyện tập cho cứng
Như thợ mộc đẽo gỗ
Người trí tự tu thân,
Đức Phật hàng phục người
Không dùng dao hay gậy
Không dùng roi, cương, cùm*

*Không dùng sức bắt giữ
Con không hy vọng chết
Cũng không hy vọng sanh
Tự quan sát thời tiết
An tường, không loạn động.*

Thế Tôn hoan hỷ quan sát Chỉ Man, bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy có thấy trong hàng Tỳ-kheo đệ tử như pháp của Ta có vị nào trí tuệ thông suốt, nghe pháp liền hiểu như Tỳ-kheo Già-cù, nghe pháp liền hiểu không?

Các Tỳ-kheo đáp:

–Bạch Thế Tôn, không.

Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo:

–Tỳ-kheo đệ nhất trong chúng Thanh văn của Ta có trí tuệ bén nhạy là Tỳ-kheo Chỉ Man.

Các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều hoan hỷ phụng hành.

